

2S kapitola 2.

[1] Potom se David doptával Hospodina: "Mám vystoupit do některého judského města?" Hospodin mu řekl: "Vystup." David se tázal: "Kam mám vystoupit?" On řekl: "Do Chebrónu." [2] David tam tedy vystoupil i se svými dvěma ženami, s Achínoamou Jizreelskou a s Abígajilou, ženou po Nabalovi Karmelském. [3] Také své muže, kteří byli s ním, přivedl David i s jejich rodinami. Usadili se v městech chebrónských. [4] I přišli judští muži a pomazali tam Davida za krále nad domem judským. Potom bylo Davidovi oznámeno: "Muži z Jábeše v Gileádu, ti pochovali Saula." [5] David poslal k mužům v Jábeši v Gileádu posly se vzkazem: "Jste Hospodinovi požehnaní. Prokázali jste milosrdenství svému pánu Saulovi tím, že jste ho pochovali. [6] Necht' nyní Hospodin prokáže milosrdenství a věrnost vám. I já vám budu prokazovat dobro za to, co jste učinili. [7] Teď jedněte rozhodně a buďte stateční. Váš pán Saul zemřel; avšak rovněž mne pomazal dům judský za krále nad sebou." [8] Ale Abnér, syn Nérův, velitel Saulova vojska, vzal Íš-bóšeta, syna Saulova, a přivedl ho do Machanajimu. [9] Ustanovil ho králem Gileádu, Ašúrců a Jizreelu i nad Efrajímem, Benjamínem a celým Izraelem. [10] Íš-bóšetovi, synu Saulovu, bylo čtyřicet let, když začal nad Izraelem kralovat. Kraloval dva roky. Za Davidem stál pouze dům judský. [11] David byl v Chebrónu králem nad domem judským celkem sedm let a šest měsíců. [12] Když Abnér, syn Nérův, vytáhl se služebníky Íš-bóšeta, syna Saulova, z Machanajimu do Gibeónu, [13] vytáhl také Jóab, syn Serújin, a Davidovi služebníci. Narazili na sebe u Gibeónského rybníka. Usadili se u rybníka, jedni z jedné, druzí z druhé strany rybníka. [14] Abnér navrhl Jóabovi: "Ať nastoupí družiny a uspořádají před námi bojové hry." Jóab souhlasil: "Ať nastoupí." [15] Nastoupili tedy proti sobě ve stejném počtu, dvanáct za Benjamína, za Íš-bóšeta, syna Saulova a dvanáct ze služebníků Davidových. [16] Jeden druhého uchopil za hlavu a vrazil mu do boku dýku. Tak padli zároveň. Ono místo bylo nazváno Chelkat-súrím a leží v Gibeónu. [17] Onoho dne se strhl velmi tuhý boj. Abnér s izraelskými muži byl Davidovými služebníky poražen. [18] Byli tam i tři Serújini synové Jóab, Abíšaj a Asáel. Asáel byl hbitých nohou jako gazela na poli. [19] Pronásledoval Abnéra a neodbočoval od něho vpravo ani vlevo. [20] Abnér se k němu obrátil a tázal se: "Ty jsi Asáel?" On odpověděl: "Jsem." [21] Abnér mu řekl: "Odboč vpravo nebo vlevo, zmocni se někoho z družiny a vezmi si jeho výzbroj." Ale Asáel od něho nechtěl uhnout. [22] Abnér domlouval Asáelovi ještě jednou: "Uhni ode mne; proč tě mám srazit k zemi? Jak bych se mohl podívat na tvého bratra Jóaba?" [23] Protože odmítl uhnout, vrazil mu Abnér pod žebra kopí a kopí jím projelo. I padl tam a na místě zemřel. Každý, kdo přijde k místu, kde Asáel padl a zemřel, zůstane stát. [24] Jóab s Abíšajem pronásledovali Abnéra. Když slunce zapadlo, přišli k pahorku Amě naproti Gíachu, směrem ke Gibeónské poušti. [25] Benjamínovci se shromáždili k Abnérovi a v jednom šiku zaujali postavení na vrcholu jednoho pahorku. [26] Abnér zavolal na Jóaba: "Což musí meč požírat nepřetržitě? Nevíš, že nakonec zůstává jen hořkost? Kdy konečně poručíš lidu, aby se vrátil a nehonil své bratry?" [27] Jóab odpověděl: "Jakože živ je Bůh, kdybys byl nepromluvil, byl by se lid stáhl a přestal honit jeden druhého teprve ráno." [28] Jóab dal zatroubit na polnici, všechen lid se zastavil a Izraele už nepronásledoval. Dál již nebojovali. [29] Abnér a jeho muži šli po celou tu noc pustinou, přešli Jordán, prošli celý Bitrón, až přišli do Machanajimu. [30] Když se Jóab vrátil a přestal Abnéra honit, shromáždil všechen lid. Z Davidových služebníků pohřešili devatenáct mužů a Asáela. [31] Z Benjamínců a z mužů Abnérových zemřelo tři sta šedesát mužů, které pobili Davidovi služebníci. [32] Asáela přenesli a pochovali v hrobě jeho otce v Betlémě. Jóab šel se svými muži po celou noc; svítání je zastihlo v Chebrónu.